

MILA LIGT OP HAAR BED en tuurt naar het plafond.

Buiten is de lucht grauw en grijs en binnen is het zo saai! De regen tikt zachtjes tegen het raam. Ze zucht. Ze heeft al haar speelgoed al een keer gezien en haar boeken lijken vandaag niet zo spannend.

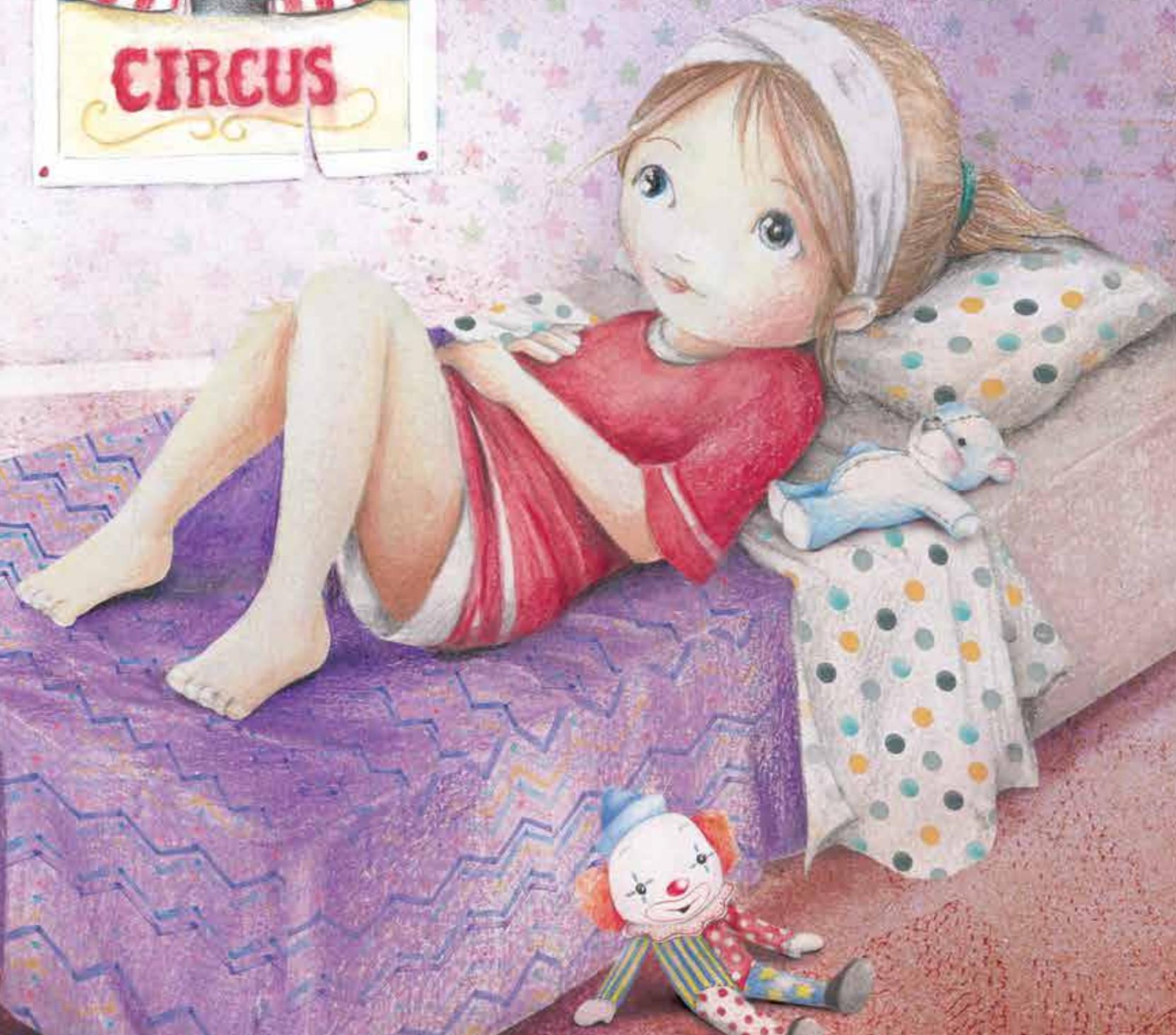
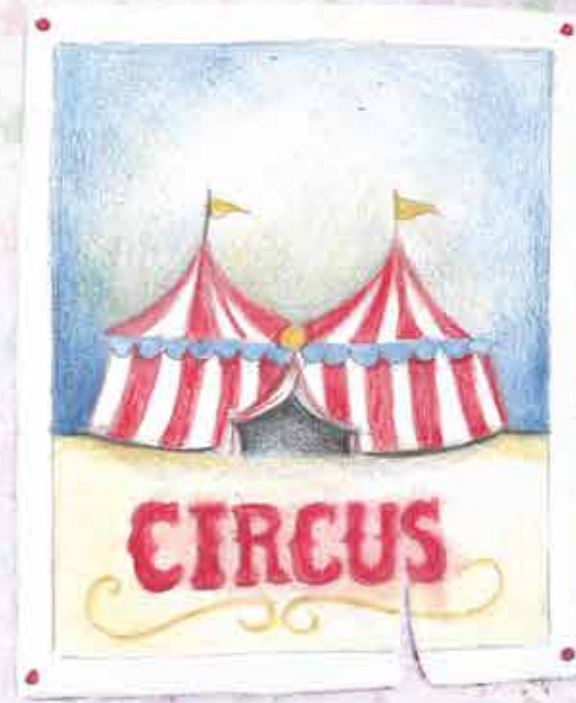
'Wat zal ik eens gaan doen?' mompelt ze tegen haar knuffels.

Dan valt haar blik op de emmer met krijtjes. Haar ogen beginnen te twinkelen en er krult een ondeugende glimlach om haar lippen.

'Als de zon niet wil schijnen, ZORG IK ZELF WEL VOOR WAT ...

KLEUR!

En met een sprongetje wipt Mila uit bed.

Ze trekt haar schoenen aan, en nog voor ze haar veters goed en wel heeft kunnen strikken, spurt Mila haar kamer uit,

HOLDERdeBOLDER de trappen af,
terwijl ze een vrolijk deuntje zingt:

*Eén, twee, kijk eens gauw,
een regenboog vol kleuren
schud ik uit mijn mouw*

ROOD, GROEN, ORANJE, BLAUW,
een regenboog speciaal voor jou...

En met een stralende glimlach danst Mila *DOOR DE VOORDEUR NAAR BUITEN ...*